

22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων». Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδοῦτης μαρτύρων.

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν ε'.

Τυπικὸν Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περ. β' §§4-6

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω.

Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια Προσόμοια γ' καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'.

ᾠχος Δι-θ.

Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ει ει σα κ ε ε ε
σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κ ε ε σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
 η η η η μω ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
 ε νω ω ω πι ι ο ο ον σθ ε ε ε πα αρ
 σι ις των χει ρω ω ω ων μθ θυ σι ι α ε ε σπε
 ρι ι νη ει σα κθ σο ονμθ Κυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. ^χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι ι μθ και
 θυ ρανπε ρι ο χηςπε ρι τα χει λημου

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μθ εις λο γωσπο νη
 ρι ι ι ας τθ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
 αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
 των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει

με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω τη κε

φα λη η ην μθ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ται σευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κθ σον ται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μθ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην

ψυ χη ην μθ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σθν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μὲς πρὸς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲς πρὸς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τὲς τηνδε η σι ι ιν

μὲς την θλιψιν μὲς ε νω πι ον αυ τὲς απαγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μὲς το πνευ μα μὲς και συ εγ

νωστας τρι βουςμὲς

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο θν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πα λε το φυ γη απ ε μὲς και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μὲς

Ε κε κρα ξα πρὸς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μὲς με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες πρὸς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἐξομολογήσασθαι
τω ο νο ο ο μα τι ι σου

Τ ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε

ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι

ας δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν

Σταν ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη

τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε

ε λη η η σε και α να στα α ας ε

εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα

νω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α

α α αν θρω πον

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου α α αν

τα α α πο δω ως μοι

X^{Δι} ρι στος ο Σω ω ω τηρ η ημων το καθ η μων χει

ρο γραφον προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω

ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το

κρα α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ

νου ου ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α α

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

Σ^{Δι} υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν

Ἔτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου
Σ ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος
 ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε
 γε ται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε
 κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ
Νη κα θως ει πενωσ πα αν το δυ υ ν α α α μος δι
 ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο
 νον α θα α α να α α α τον ζω ο δο τα Χρι
 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;

ο τι παρα σοι ο ι λα σμος ε στι

Π αρ θε νε Πα να μω με Θε ος εμ ψυ χον πα λα τι
 ον τον ο ρα νοις μη χω ρθ μενον εν σοι ε χωρη σας
 ον εν τω Σπη λαι αι ω τε ξη υ περ εν νοιαν πτω χευ σαν
 τα και σαρκ κα γε νο μενον ι να θε ω ση με και πλθ

τι ἰση τον πτω χευσαντα ^Δακρα σια ^Δπικροτα της
βρω ω σε εως ^π9

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ^ΔΔ

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δηλπισεν ἡ ψυχη

μεπιτον Κυριον ^ΔΔ

Ενα πογραφομενος Χριστε ^Δδολοιστωτς

Καισαρος ^π9 διευσπλαγχνι ανπροσταγματι ερχηχαρι

σασθαι ^π9 την ελευθεριιαν ^Δτην ζην και λυτρω

σιν αγνωμοσιν ικεταις μακροθυ μετοις προσκυνσιν

σας ^π9 τα σωτηηρια Γενεθλια ^Δτς ελθοντος

σωσαιτας ψυχας ηημων ^π9

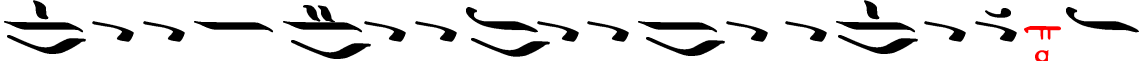

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Δελπισατω Ισραηλ ^Δεπιτον Κυριον ^ΔΔ

Το κον ακαταληπτον θεσμς ^Δφυσεως και νισα

σα ^π9 η Παναγια και αμωμος κατανοησασα ^π9

τω Υιω εβοοα ^ΔΤεκνον ποθεινοτατον εκ

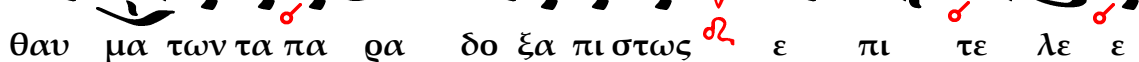
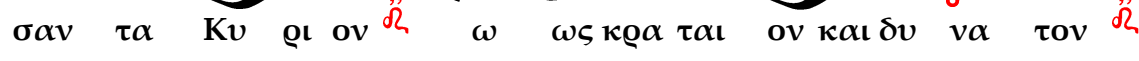
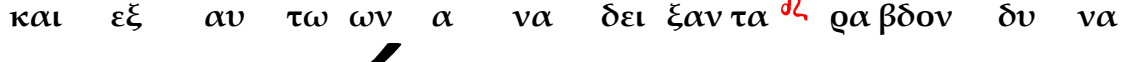

 πλητ τομαι το με γα μυ στη ρι ον πως και γεν νη σα σα ^π παρ

 θε νε ευ ω τη δυ να μει σθ ^Δ τσ τα παν τα ποι ον

 τος βλ η η μα α τι ^π

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος ^π Νη ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ

 εκ πα σων των

 α νο ο μι ων αυ τσ ^ν

T α των Πα τε ρων ση με ρον πι στοι τε λων τες μην

 μο συ να ^ε α νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την ^ν τον

 με γα λυ νον τα αυ τς ^Δ εν πα σι τοις Ε θνε σι ^ε και

 θαν μα των τα πα ρα δο ξα πισ τως ^ν ε πι τε λε ε

 σαν τα Κυ ρι ον ^Δ ω ως κρα ται ον και δυ να τον ^Δ

 και εξ αυ τω ων α να δει ξαν τα ^Δ ρα βδον δυ να

 με ως η μιν ^ν την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι

 δα Μα ρι αν την α γνην ^Δ εξ ης το αν θο ος προ η

 η ηλ θε ^ν Χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην ^Δ

και α δα πανοντρυφην και σω τη ρι αντων ψυ χων η η
μων

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παντες οι λα οι

Ως εν ψε κα δι με σον της φλο γος τη δρο σω τϵ

Πνευ μα τος α γαλ λο με νοι οι Παι δες τϵ Θε ο πε

ρι ε πα τϵν μυ στι κως εν αυ τη προ τυ πω σαν τες

την Τρι α δα και την σαρ κω σιν Χρι στϵ και ως σο

φοι οι δι α πι στε ως ε ε σβε σαν δυ να μιν τυ

ρος και Δα νι η ηλ δε ο δι και ος λε ον των

ω φθηφι μω της ων ταις δε η σε σι ι δυ σω πϵ με

νος φι λαν θρω πε σω τηρ και η μας τϵ ο α σβε ε ε

στϵ και αι ω νι ο λυ τρω σαι τυ ρος και α

ξι ω σον τυ χειν της ο ρα νι ο Βα σι λει α ας σϵ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω να

Ω ς περ εν δρο σω ον τες οι πι στοι και α γι οι
 Παι δεσ σε εν κα μι νω της φλο γος της τσ πυ ρος προ
 ε ζω γρα φην μυ στι κως την εκ Παρ θε νσ ε λευ
 σιν την α φλεκ τως α να λαμ ψα σαν η μιν και Δα νι
 η ηλ δε ο δι και ος και αι εν Προ φη ταις θαν μα
 στος τρα νως την θει ει αν δευ τε ραν σε ε λευ σιν
 πα σι προ δη λων ε ω ρων ε κραυ γα ζε εν ε ως ο
 θρο νοι ε τε θη σαν φη σι και κρι της ε ε κα θε ε
 ε σθη και τσ πυ ρος ε πε στη πο τα μοσ ο ρυ
 σθει η μεν Χρι στε ταις ι κε σι αις αυ των Δε ε σπο ο
 τα

Ἦχος Πάσχα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Δ Πα Δι α νι ηλ α νη ηρ ε πι ι θυ υ μι ι ι
 ι ων λι θο ον α νευ χει ει ρο ο ος τμη η θε

ε εν τα θε ω ρη η σα α ας σε Κυ υ ρι ι ι
 ι ε βρεφος α α ανευ σπο ο ρας τε χθη ναι προ
 ο η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε σε τον εκ Παρ θε
 ε νου ου σα αρ κω θε εν τα Λο ο ο ο γον τον α
 ναλ λοι ω το ο ο ο ον Θε ε ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ον και Σω τη η ρα τω ων ψυχω ω ων
 η η η η μων

Ἦχος Δι-θ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω ω νων α α μην

Π α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου της χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
 σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
 ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε
 ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
 κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει

νας ^ε αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και
 ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
 η λι ι ι ι ος ^ε αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
 ε ε ως Χρι ι στος ^Δ η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μω ω ω ^Δ
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης ^Δ α α θα α να α α α α τῃ
 ς ς Πα α α τρος ^ε ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος ^ε Ι η η σς ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ ^Δ θο ο ον τες ^ε ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου ^ε δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνη ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο
 Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῶ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἄβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου,

ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ἰ' 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν και πε ρι ι ε ζω σα το

Δ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ υ λου
κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
κρω σας ε φω ω τισας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γερσει σου δι ο βο ω μεν σοι ζω ο δο ο τα
Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται

Ε^{Πα} ν τω σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη λω μενος ηλ
λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω

Δι
 Πα Πα
 πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
 κεν τησαν Ε βραι οι δεσφρα γι σαιτα αφονη τη σαντο
 την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμενοι αλλ ο δι οικτον
 σπλαγχνω σου κα τα α δε ξα μενος τα φην και τρι η η
 μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξασοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
 εἰς μακρο

ο τη η τα η μερων
 Ζω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος
 υ πο στας δι α θνη τας εν Α δη δε κα α τελ θων ως δυ
 να τος τους ε κει την ε λευ σιν μενον τας την σην α
 φαρ πα σας ως εκ χει ρος κρα ται ου Πα ρα δει σον ανθ Α δου
 οι κειν δε δω ρησαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου
 σι την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν δω ρησαι ι λα
 σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

X αι ρε τε προ φη ται τι ι ι μι οι οι

τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου κα α λως δι ι ι α

τα α ξα α α με ε ε ε νοι και τη πι ι

σται ει ει φα νε εν τες α πορ θητοι στυ λοι οι α κλι

ι νεις υ μει ει εις γαρ και με σι ι ται ω ω

ω ω φθη η η η τε της νε ας δι α θη κης Χρι ι

σου και με τα στα αν τες προ ο ος ου ρα α νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ον α αυ το ο ο ον ι

κε ε τε ε ευ σα α α α τε ει ρη νευ σαι

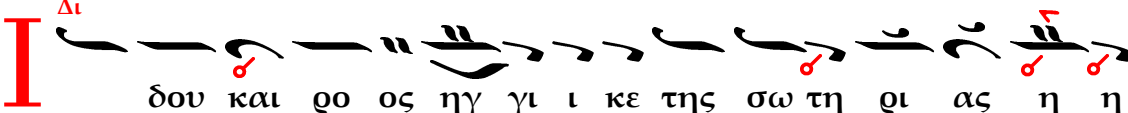
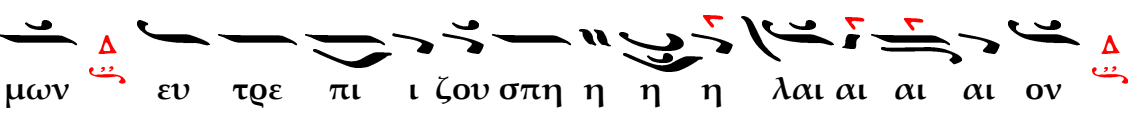
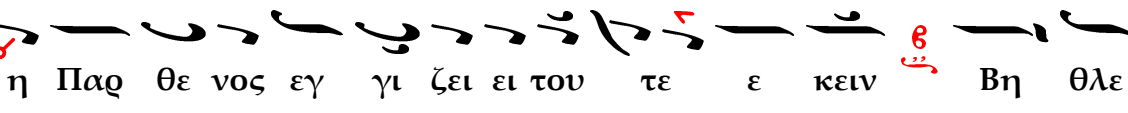
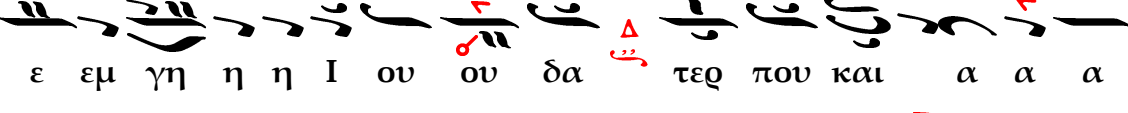
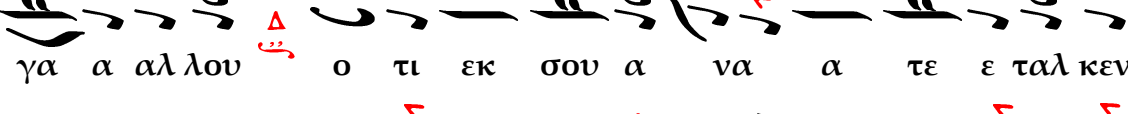
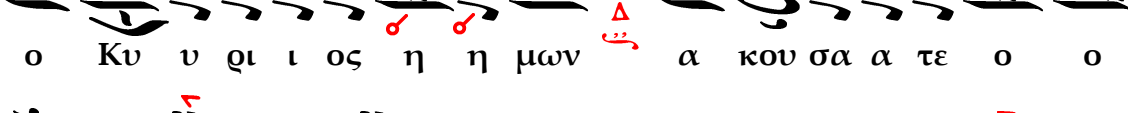

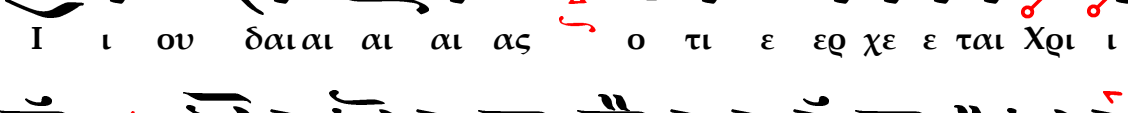
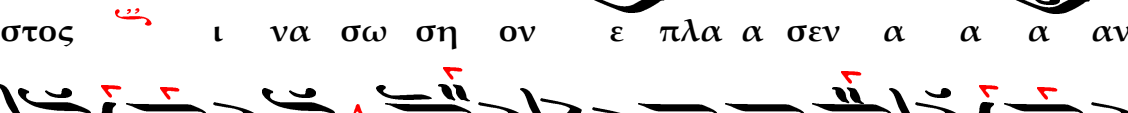
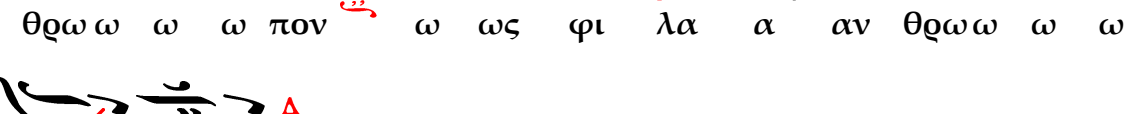
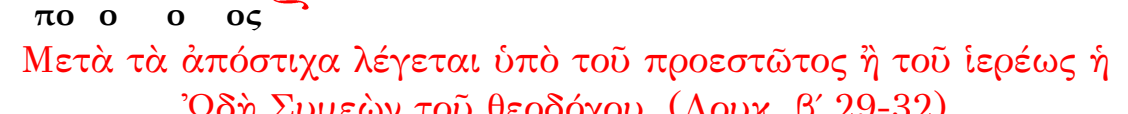
αι αι τον κο ο σμον και αι σω ω σαι τα ας ψυ

χα α ας η η η η μων

Ἦχος Δι-θ

K αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μην

 δου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η η

 μων ευ τρε πι ι ζου σπη η η η λαι αι αι αι ον

 η Παρ θε νος εγ γι ζει ει του τε ε κειν Βη θλε

 ε εμ γη η η Ι ου ου δα τερ που και α α α

 γα α αλλου ο τι εκ σου α να α τε ε ταλ κεν

 ο Κυ υ ρι ι ος η η μων α κου σα α τε ο ο

 ρη και βου ου νοι οι και τα πε ρι χω ω ρα α της

 Ι ι ου δαι αι αι αι ας ο τι ε ερ χε ε ται Χρι ι

 στος ι να σω ση ον ε πλα α σεν α α α αν

 θρω ω ω πον ω ως φι λα α αν θρω ω ω

 πο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-Θ.

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κατορ θω ω μα

τα εν τη πηγη της φλογος ως επιυδατος ανα
 να παυσεως οι α γιοι τρεις Παιδες η γα αλ λον
 το και ο προφητης Δα νι ηλ λε ον των ποι μην ως
 προ βα των ε δει ει κνυ το ταις αυ των ι κε σι αις
 Χρι στε ο Θε ος σω σοντας ψυ χα α ασ η μων

Και νυν. **Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.**

Ἦχος 4̣ Δι-Θ

Ετοιμα ζβ Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
 δεμ ευ τρε πι ζβ Ευφρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
 ης εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
 ε ε νθ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
 στηρ ε δει χθη νο η τως ε νω το θει ον φυ τον
 εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο Α
 δαμ τεθ νη ξω με θα Χρι σος γεν ναι ται την πριν πε σθ
 σαν α να στη σων ει κο ο ο ο να α α

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·